

Perheen sunnuntai 12.11.2017

Markus Tirrasen saarna Keravan kirkossa

1. Joh. 2: 12-14

Minä kirjoitan teille, lapseni: synnit on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden. Minä kirjoitan teille, isät: te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitan teille, nuoret: te olette voittaneet Pahan.

Lapseni, minä kirjoitan teille: te olette oppineet tuntemaan Isän. Isät, minä kirjoitan teille: te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Nuoret, minä kirjoitan teille: te olette voimakkaita, Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet Pahan.

Tämä pyhä on otsikoitu aiheella Perhe, Jumalan luomislahja. Kaunis otsikko.

Mutta mitä aiheen sopivuudesta pitäisi ajatella äskeisen evankeliumitekstin jälkeen? Tekstissä Jeesus varsin töykeällä tavalla sivuuttaa tämän Jumalan luomislahjan.

Miltä mahtoi äiti Mariasta tuntua, jos hän oli tarpeeksi lähellä kuullakseen Jeesuksen sanat: ” *Kuka on äitini?*”. Mitä ajattelivat Jeesuksen veljet huomattessaan tullessaan sivuutetuiksi? Biologinen perhe sai astua syrjään. Jeesuksen seuraajat muodostivat Jeesuksen uuden perheen.

Maria ja Jeesuksen veljet joutuivat nöyryytetyiksi.

On jokseenkin mahdoton poistaa jännite tekstissä tapahtuneen asian ja tämän pyhän aiheen väliltä. Jeesuksen toiminta vaikuttaa niin töykeältä. Tekstin tulkintahistoriassa on myönnetty, että Jeesuksen suhtautuminen perheenjäseniinsä on ongelma. Asian äärellä aikaa ovat viettäneet kirkkoisät ja muut teologit. Pohdinnan seurauksena Jeesuksen toiminnasta on kenties tullut ymmärrettävämpää.

On pohdittu, että Jeesuksen tavoitteena ei ollut ilmaista halveksuntaa äitiään ja veljiään kohtaan vaan pelkästään osoittaa, että sielun yhteys toiseen ihmiseen on pelkkää ruumiin sukulaisuutta tärkeämpää. Jos näin on, Jeesuksen tehokeino asian ilmaisemiseksi on silti ankaran voimakas.

Kristikunnan historiassa perhe- elämä ei ole ollut ainoa ihanne. Vastakkainen näkemys on saanut suurta suosiota. Perhe vai ei perhettä? Molemmilla näkemyksillä on juurensa raamatussa.

Evankeliumin jännite on ollut läsnä kirkon historiassa.

Aviottoman elämän suosimisen taustalla vaikutti myös ajatus siitä, että maailmanloppu oli lähellä. Tällöin perheen perustaminen ei enää ollut järkevää, koska oli varauduttava tulevaan. Niin tai näin, moni kristitty ei pitänyt perhettä ihanteena vaan näkemys selibaatista tuli suosituksi ja elää se vieläkin.

Mistä me puhumme, kun puhumme perheestä? Tekstin syntyajankohdan perheet olivat monimuotoisia. Perheen käsite oli laaja, se kattoi ison joukon ihmisiä sukulaisista orjiin. Perhekunta ilmaiseekin asian paremmin.

Kristillisen seurakunnan oli luontevaa yhtyä tähän käsitteeseen ja tulkita seurakuntayhteisö perheeksi. Siskot ja veljet kuuluvat Jeesuksen perheeseen.

Tässä perheessä tärkeää on kokemus yhteydestä. Yhteys Jumalaan ja lähimmäiseen. Kristittyjen yhteys ja Jumalan perheen keskinäinen rakkaus. Jeesuksen radikaali tehokeino, joka ei varmasti tuntunut Mariasta ja veljistä hyvältä, kertoo jotakin tärkeää seurakunnasta.

Seurakunnan perustamisesta alkaen yhteys ja ykseys olivat Jumalan lasten tunnusmerkkejä. Paavali kirjoittaa Efesolaiskirjeessä:

"Minä, joka olen Herran vuoksi vankina, kehotan teitä siis elämään saamanne kutsun arvoisesti, aina nöyrinä, lempeinä ja kärsivällisinä. Auttakoon rakkaus teitä tulemaan toimeen keskenänne. Pyrkikää rauhan sitein säilyttämään Hengen luoma ykseys."

Jokainen meistä on heikko yksin; tarvitsemme yhteyden Kristukseen - seurakunnan elämän antajaan, mutta myös toinen toisiimme.

Seurakunnan ykseys ja sen jäsenten välinen yhteys on Jumalan lahja. Tämä lahja on näkyvä merkki maailmalle. Yhteys ja ykseys kertovat yhteisestä taivastoivosta, keskinäisestä rakkaudesta ja tukemisesta. Rakastamme, koska Jumala rakastaa meitä.

Seurakuntalaiset lukevat raamatuntekstejä yhteydestä ja rakkaudesta:

Seurakuntalainen 1:

"Minä annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne. Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne."

Seurakuntalainen 3:

"Rohkaiskaa ja vahvistakaa siis toinen toistanne, ja niinhän te teettekin."

Seurakuntalainen 3:

"Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät."